

Nu er der også talt om, at arbejdsmarkeds-pensionerne løser mange problemer for folk. Dog må vi konstatere, at vi først er ved at bygge disse pensioner op. Ifølge Socialkommissionen vil ca. 40 pct. af de ældre i år 2030 ikke være omfattet af en arbejdsmarkeds-pension. Selv om nogle vil have en privat ordning, vil mange være afhængige af folkepensionen. Derfor er det også vigtigt, at vi kommer med de markeringer, som vi er kommet med i dag om folkepensionens grundbeløb og fremtidens pensioner.

Jes Lunde (SF):

Tryghed i alderdommen er efter SF's opfattelse en grundpille i et velfærdssamfund. Den dag kommer jo for os alle sammen – hvis vi ikke dør i utide – hvor vi ikke er i stand til at forsørge os selv, og hvor vi selvfølgelig så er helt afhængige af, at der er en pension til rådighed, der kan sikre en rimelig levestandard.

Derfor er SF også mest optaget af at diskutere sikkerhedsnettet, at diskutere, hvad vi stiller til rådighed for de mennesker, som kun har folkepensionen at leve af. Dem er der jo altså omkring 400.000 af i Danmark. Det mest afgørende for os er at sikre et ordentligt niveau i denne grundydelse, og det er folkepensionens grundbeløb med tillæg, det drejer sig om.

For at sikre en ordentlig ydelse her er vi nødt til at tage fat i den debat, som mange ikke så godt kan lide herinde, nemlig at så kan vi ikke tillade os at forgylde dem, der i forvejen har meget store pensioner ved siden af. Så går det ikke. Derfor er vi nødt til f.eks. at diskutere, om vi har råd til at have den fradragsret for indbetalinger på kapitalpension, som eksisterer i øjeblikket, for når man har retten til at trække fra, når man laver sin kapitalpension, så underminerer det lige præcis det skattegrundlag, som skal betale pensionen til de dårligst stillede.

Regeringens skattereform indeholdt en række skævheder, og man kan vel sige, at hovedproblemet med regeringens skattereform var, at skattelettelserne var delt ud, sådan at der blev givet mest til de højeste indkomster i samfundet og så lidt til de små indkomster i skattelettelser, at det let kunne forsvinde igen og også gjorde det for manges vedkommende. Det forsvandt nemlig i kraft af stigende kommuneskatter og i kraft af grønne afgifter, så mange, f.eks. folkepensionister, kom ud med et minus dér, hvor de var blevet lovet et plus. Regeringen har så været i gang med at lappe på det efterfølgende, men det grundlæggende problem var altså, at skattereformen var så socialt skæv, som den var.

Derudover var der den meget store pensionspolitiske skævhed i skattereformen, at de store pensionsformuer bliver friholdt fra arbejdsmarkedsbidragene, når de bliver udbetalt, selv om de jo ikke har betalt arbejdsmarkedsbidrag af de beløb, der er blevet indbetalt. Det betyder altså, at de pensionsformuer, der er, fik en meget større realværdi i kraft af skattereformen, fordi de kommer til at nyde godt af de lavere skatteprocenter på indkomster, som andre skatteydere betaler ved at betale nogle arbejdsmarkedsbidrag. Det kommer disse pensionister ikke til.

Man har altså i kraft af at have lavet skattereformen på den måde foræret et ganske betydeligt milliardbeløb til dem, der har store pensionsformuer, og det er selvfølgelig dejligt at være flink, men for SF er det altså lige præcis et eksempel på det, vi ikke har råd til. Hvis man vil sikre de dårligst stillede pensionister, kan man ikke tillade sig at dele store gaver ud til de bedst stillede pensionister. Sådan er det nu engang.

Et særligt problem i pensionsbeskatningen er den måde, vi behandler dem på, som forsøger at tjene nogle penge ved siden af deres pension. SF er mest optaget af det problem, når det gælder førtidspensionister. Vi har jo mange, som er på førtidspension i en meget ung alder, fordi de er alvorligt syge, og hvis de har lyst til at forsøge at tjene noget ved siden af på trods af deres sygdom, synes vi i virkeligheden, det er al ære værd.

Dér er der nogle samspilsproblemer i øjeblikket, hvor kombinationen af, at man skal betale indkomstskat, af, at ens førtidspension bliver sat ned, og af, at man kan gå ned i boligydelse, kan give et meget skrap modtræk, i værste fald måske endda over 100 pct., sådan at det slet ikke kan betale sig at have noget arbejde ved siden af.

Der blev lavet en rapport i 1991 i Finansministeriet i samarbejde med en række ministerier, en rapport om samspilsproblemerne, hvor man forsøgte at belyse det, og jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke var på tide at lave en ny rapport på dette område i lyset af den skattereform, der er gennemført, og de ændringer, der i øvrigt måtte være foretaget i den sociale lovgivning. Lad os prøve igen at lave et eftersyn på dette område. Hvad er det for nogle sammensatte marginalprocenter, folk kan komme ud for? Det er forkeret, hvis nogen bliver ramt af en reel beskatning på over 100 pct. Det er at tage modet fuldstændig fra folk, som f.eks. i en førtidspensionisttilværelse forsøger at forbedre deres egne økonomiske vilkår.